

**Bruxelles, 30 iunie 2025
(OR. en)**

**10530/25
ADD 2**

**Dosar interinstituțional:
2025/0825 (COD)**

**EF 205
ECOFIN 843
SURE 9**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	SWD(2025) 826 final
Subiect:	DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI Revizuirea cadrului privind securitizarea care însoțește documentul Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit în ceea ce privește cerințele referitoare la expunerile din securitizare

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul SWD(2025) 826 final.

Anexă: SWD(2025) 826 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 17.6.2025
SWD(2025) 826 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI
REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI

Revizuirea cadrului privind securitizarea

care însoțește documentul

**Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**
**de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al
Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea
și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și
standardizată**

**Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**
**de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerințele prudențiale pentru
instituțiile de credit în ceea ce privește cerințele referitoare la expunerile din securitizare**

{COM(2025) 825 final} - {COM(2025) 826 final} - {SEC(2025) 825 final} -
{SWD(2025) 825 final}

Necesitatea de a acționa

Securitizarea reunește active financiare deținute de bănci și instituții financiare, cum ar fi creditele, ipotecile sau datoriile aferente cardurilor de credit, și le împachetează în produse noi pe care investitorii le pot cumpăra. Investitorii primesc apoi plăți periodice pe măsură ce datoria inițială este rambursată, în mod similar cu dobânda percepută pentru un împrumut. Ca urmare, băncile pot elibera capital și pot acorda noi împrumuturi gospodăriilor și întreprinderilor (corporații, IMM-uri), transferând în același timp riscul în afara sistemului bancar.

În timpul crizei financiare mondiale, standardele scăzute ale industriei din SUA au condus la securitizări ale împrumuturilor riscante, care au intrat în stare de nerambursare și au afectat investitorii din UE. Ca urmare, UE a adoptat norme stricte privind securitizarea, menite să consolideze protecția investitorilor, transparența, încrederea și stabilitatea pieței securitizărilor. După cinci ani de la intrarea în vigoare a acestor norme, o evaluare a Comisiei a arătat că aceste măsuri corective sunt excesive. Cadrul de securitizare a fost conceput prea strict, împiedicând dezvoltarea pieței. Deși piața nu s-a dezvoltat conform așteptărilor, ea a devenit mai sigură. Revigorarea pieței securitizărilor a fost identificată ca o inițiativă importantă în cadrul uniunii economiilor și a investițiilor, care poate contribui la creșterea finanțării economiei europene.

Evaluarea Comisiei a arătat că obiectivele cadrului actual, stabilite în evaluarea impactului din 2015, sunt în continuare parțial sau integral neîndeplinite. Cadrul a fost parțial eficient în a elimina stigmatizarea investitorilor și dezavantajele în materie de reglementare pentru securitizările simple, transparente și standardizate. Însă cumpărarea și vânzarea de active securitizate au devenit costisitoare, iar procesul de securitizare nu a reușit să fie suficient de atractiv din cauza cerințelor prudențiale ridicate pentru bănci și asigurători.

În prezent, potențialul pe care îl prezintă securitizarea pentru diversificarea riscului, oferirea de împrumuturi suplimentare economiei și dezvoltarea pieței de capital este insuficient exploatat în UE. Aceasta reprezintă o oportunitate ratată de a finanța prioritățile strategice ale Europei, de a răspunde nevoilor de finanțare ale tranziției verzi, digitale și sociale, de a asigura cheltuielile pentru apărare, precum și de a aprofunda piețele europene de capital. În acest context, revizuirea securitizării este o inițiativă importantă în cadrul uniunii economiilor și investițiilor (*Savings and Investments Union* – SIU).

Ce se așteaptă de la această inițiativă?

Prezenta inițiativă urmărește să atenueze obstacolele nejustificate din calea emisiunilor de securitizări și a investițiilor, în special:

- să reducă costurile operaționale nejustificate pentru emitenți și investitori, asigurând în același timp un echilibru cu standarde adecvate de transparență, de protecție și de supraveghere a investitorilor;
- să ajusteze cadrul prudențial pentru bănci și asigurători, pentru a lua în considerare mai bine riscurile reale și pentru a elimina costurile prudențiale nejustificate la emiterea și investirea în securitizări, protejând în același timp stabilitatea financiară.

Prezenta inițiativă nu stabilește un obiectiv specific privind dimensiunea sau creșterea pieței și nici nu urmărește să favorizeze anumite sectoare sau să stimuleze dezvoltarea pieței într-un anumit mod. Ea se axează în schimb pe eliminarea obstacolelor nejustificate, având ca rezultat

un „cadru favorabil” mai sensibil la riscuri și mai bine calibrat pentru o creditare sporită a economiei reale.

Pe lângă măsurile de reglementare, și alți factori influențează evoluțiile pieței. Printre aceștia se numără concurența din partea altor instrumente, cum ar fi obligațiunile garantate, precum și politica monetară, în cadrul căreia, în ultimii ani, accesul facil la lichiditățile băncii centrale a făcut ca emiterea de securitizări să fie mai puțin atractivă pentru bănci. În plus, inițiativele sectoriale vor fi importante pentru reducerea costurilor prin emisiuni standardizate și economii de scară.

Posibile soluții

Au fost identificate opțiuni de politică în trei domenii-cheie, pe baza contribuțiilor unei game largi de părți interesate: autoritățile europene de supraveghere, mecanismul unic de supraveghere, participanții la piață, mediul academic, ONG-urile și statele membre. Opțiunile (i) de a reduce costurile operaționale ridicate, (ii) de a reduce constrângerile nejustificate de natură prudențială cu care se confruntă băncile în ceea ce privește emiterea și investițiile în securitizare și (iii) de a elimina costurile prudențiale nejustificate suportate de asigurători pentru a investi pe piața securitizărilor din UE au ca rezultat un „pachet” de opțiuni preferate care, luate împreună, ar putea atinge cel mai bine obiectivele declarate.

Pentru a reduce **costurile operaționale ridicate**, sunt avute în vedere atât un set de măsuri specifice, cât și un set mai larg de măsuri. Opțiunea 1.1 implică simplificarea și eliminarea anumitor cerințe privind obligația de diligență și transparența care sunt considerate redundante sau excesiv de prescriptive (de exemplu, raționalizarea anumitor cerințe de verificare pentru tranzacțiile repetate și modelele pentru publicarea informațiilor). În cadrul opțiunii 1.2, cerințele obligatorii privind diligența specifice securitizării ar fi complet eliminate pentru investitorii reglementați, iar cerințele de transparență ar deveni axate pe principii.

Pentru a aborda **cadrul prudențial** astfel încât băncile să emită mai mult și să investească în securitizare, sunt luate în considerare două seturi de opțiuni: modificări specifice (opțiunea 2.1) și o revizuire radicală (opțiunea 2.2) a cadrului prudențial existent pentru bănci. Opțiunea 2.1 implică ajustări specifice ale Regulamentului privind cerințele de capital, pentru a se asigura că tratamentul în materie de capital al securitizărilor aplicabil băncilor este mai sensibil la risc, precum și pentru a extinde eligibilitatea securitizărilor pentru rezervele de lichidități ale băncilor. Opțiunea 2.1 ar face, de asemenea, ca evaluarea de către autoritățile de supraveghere a eligibilității tranzacțiilor pentru capital eliberat în temeiul cadrului de transfer semnificativ al riscului să fie mai rapidă și mai coerentă. Opțiunea 2.2 ar implica o revizuire fundamentală a cadrului prudențial pentru bănci, inclusiv introducerea unor noi formule de calculare a tratamentului privind cerințele de capital al securitizărilor, o relaxare semnificativă a cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească securitizările pentru a putea fi incluse în rezervele de lichidități ale băncilor și eliminarea cerințelor complexe pentru autoritățile de supraveghere care evaluează tranzacțiile pentru capital eliberat. Spre deosebire de opțiunea 2.1, opțiunea 2.2 ar implica divergențe semnificative față de standardele internaționale Basel.

Pentru a elimina **factorii care descurajează asigurătorii** să investească pe piața securitizărilor din UE, sunt prezentate trei opțiuni, toate propunând reducerea cerințelor de capital. În cadrul opțiunii 3.1, cerințele de capital non-STS ar fi reduse pentru a micșora decalajul față de cerințele de capital STS și pentru a elimina nivelul excesiv de prudență inclus în cadrul actual. În cadrul opțiunii 3.2, cerințele de capital ar fi diferențiate pentru tranșele de rang superior și pentru tranșele care nu sunt de rang superior ale securitizărilor

non-STS, eliminându-se astfel factorii prudențiali de descurajare a investițiilor în acest segment de piață. Opțiunea 3.3 reduce cerințele de capital pentru toate securitizările (STS și non-STS), asigurându-se că cerințele de capital se concentrează numai pe factorii de risc de nerambursare.

Impactul opțiunilor preferate

Pe baza comparației dintre eficacitate, eficiență și coerență, analiza detaliată a selectat opțiunile 1.1, 2.1 și 3.2 ca pachet preferat.

În vederea abordării costurilor operaționale ridicate pentru emitenți și investitori, modificările radicale ale cadrului neprudențial în contextul opțiunii 1.2 ar aduce beneficii mai mari în ceea ce privește reducerea sarcinii, însă acest lucru ar fi însoțit de un risc mai mare pentru integritatea pieței. Opțiunea 1.1 prezintă un rezultat mai echilibrat între reducerea costurilor operaționale nejustificate ale obligației de diligență și de publicare, menținând în același timp niveluri ridicate de transparență a pieței, de protecție a investorilor și de supraveghere prudențială. În ansamblu, se estimează că modificările propuse ale cerințelor privind obligația de diligență și transparență vor duce la economii de costuri în valoare de 310 milioane EUR pe an pentru piața securitizărilor din UE.

În ceea ce privește normele prudențiale pentru bănci, opțiunea 2.1 este opțiunea preferată pentru a aborda erorile de calibrare într-un mod eficient și specific. Opțiunea 2.2 ar putea conduce la poziții de capital mai riscante și ar putea afecta rezervele de lichidități ale băncilor, iar opțiunea 2.1 ar stimula participarea băncilor pe piața securitizărilor fără a pune în pericol stabilitatea financiară și fără a se abate în mod semnificativ de la standardele internaționale.

Opțiunea 3.2 pare a fi cea mai eficace în ceea ce privește eliminarea factorilor prudențiali care descurajează asigurătorii să participe la piața securitizărilor. Aceasta ar elimina obstacolele prudențiale nejustificate din calea investițiilor în securitizări non-STS prin abordarea tratamentului prudențial actual, excesiv de strict, eliminând în același timp stimulentele nejustificate pentru ca asigurătorii să investească în tranșele cele mai riscante și evitând deteriorarea nejustificată a protecției deținătorilor de polițe. Capitalul eliberat care ar rezulta din opțiunea 3.2 ar fi de aproape 6 miliarde EUR (față de 4 miliarde EUR pentru opțiunea 3.1 și 7 miliarde EUR pentru opțiunea 3.3).

Pachetul preferat reprezintă o oportunitate pentru UE de a reduce sarcina și costurile de conformare pentru emitenți și investitori, de a revitaliza piața securitizărilor și de a spori competitivitatea sistemului financiar al UE. Instituțiile financiare din întreaga UE vor fi supuse unor regimuri mai clare de transparență și diligență și unei sensibilități sporite față de riscul real al investiției în securitizare.